

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/46/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123012046
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3123012046.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Juraja Valáška a Mgr. Martina Vozára v trestnej veci proti obžalovanému A. A., nar. XX.XX.XXXX v B., okres B., trvale bytom C. B. C. D., E. XX, F. C. B. C. D., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a) Tr. zákona účinného od 15. marca 2024, prejednal na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 24. februára 2026 odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, pracovisko Nové Mesto nad Váhom zo dňa 27. januára 2025 pod sp. zn. 73T/29/2023 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného A. A. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, pracovisko Nové Mesto nad Váhom zo dňa 27. januára 2025 pod sp. zn. 73T/29/2023, na podklade podanej obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom zo dňa 12. decembra 2023 pod č. k. Pv 639/23/3304-10, doručenej okresnému súdu dňa 14. decembra 2023, bol obžalovaný A. A., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a) Tr. zákona účinného od 15. marca 2024, na tom skutkovom základe, že

„dňa 03.10.2023 v čase od 16:30 hod. do 16:35 hod. z prevádzky herne Cream Caffè na adrese G. H. XXX/X D. C. B. C. D., prešiel za pokladničný pult, kde otvoril neuzamknutý trezor, z ktorého vytiahol finančnú hotovosť vo výške 959,20 Eur a následne z miesta odišiel na neznáme miesto, čím týmto konaním spôsobil poškodenej firme I. J. K. L. so sídlom E. H. XX, C. B. C. D., IČO: XX XXX XXX, DIČ: XXXXXXXXXXXX, na základe inventúry zo dňa 04.10.2023, škodu odcudzením vo výške 959,20 Eur.“

Za to bol obžalovaný odsúdený doslovne takto :

„Podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písmeno k), písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 /osem/ mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/40/2024 - 107 zo dňa 17.10.2024, právoplatný dňa 17.10.2024, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace so zaradením pre

výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok o treste obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Týmto rozsudkom nie je dotknutý výrok o ochrannom dohľade a výrok o náhrade škody uložené rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/40/2024 - 107 zo dňa 17.10.2024, právoplatný dňa 17.10.2024.“

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, napadol odvolaním proti výroku o treste obžalovaný.

V písomnom odôvodnení odvolania, prostredníctvom ustanoveného obhajcu uviedol doslovne nasledovné :

„Obžalovaný, predmetný rozsudok napádam vo výroku o treste.

Obžalovaný namietam, že súd sa pri ukladaní trestu nevysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré mali vplyv na druh a výšku trestu.

Obžalovaný uvádzam, že trest mne udelený súdom I. stupňa považujem za neprimerane prísny.

Obžalovaný zastávam názor, že vzhľadom na môj postoj pred súdom I. stupňa a celkové okolnosti prípadu, mal súd postupovať podľa § 44 Tr.zákona a pri súčasnom vyslovení viny upustiť od uloženia súhrnného trestu, nakoľko trest uložený mi skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a mal pokladať za dostatočný.

Obžalovaný, svoj právny názor opieram o nasledovné skutočnosti :

1. obžalovaný, poukazujem na môj postoj pred súdom na HP, a to najmä na vyhlásenie viny – t.j. moje priznanie a úprimné oľutovanie.

2. osobné ospravedlnenie sa poškodenému (resp. pracovníčke poškodeného), ktoré som realizoval na HP.

3. obžalovaný, k svojej trestnej činnosti som kritický a nezľahčujem jej následky,

4. prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností nad a priťažujúcimi v pomere 3 : 2

5. nahradenie škody, ktorú som nahradil poškodenému už pred konaním HP.

Mne uložený súhrnný trest vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne je teda trestom podľa môjho názoru neprimerane prísny, a to už aj vzhľadom ku skutočnosti, že predchádzajúci trest mne udelený v konaní na OS Trenčín, sp.zn. 8T/40/2024 bol vo výmere

3 mesiace, čiže súd mi navyšoval súhrnný trest oproti predchádzajúcemu skoršie uloženému trestu 3 mesiace o takmer 200%, pričom oba skutky sú právne kvalifikované ako prečin krádeže s výmerou 0 – 2 roky.

V tejto súvislosti uvádzam, že súd mi navyšil pôvodný trest o 5 mesiacov rovnako, ako mi dal pôvodný trest 5 mesiacov v trestnom rozkaze, voči ktorému som obžalovaný podal odpor. Udelenie de facto rovnakého trestu tak v trestnom rozkaze (5 mesiacov) ako aj následne v súhrnnom treste (5 mesiacov + 3 mesiace) považujem obžalovaný za nedôvodné, nakoľko súd tak vôbec nezohľadnil poľahčujúce okolnosti (najmä vyhlásenie viny na HP), ktoré však nastali až po vydaní TR a boli realizované na HP a mali sa preto premietnuť aj do rozsudku súdu v časti mne udeleného trestu, čo však súd nerealizoval.

Na základe vyššie uvedených skutočností a argumentov obžalovaný zastávam názor, že po zohľadnení všetkých okolností prípadu a mojej osoby je možné účel môjho súhrnného trestu a mojej nápravy dosiahnuť aj postupom súdu podľa § 44 Tr.zákona a pri súčasnom vyslovení viny upustiť od uloženia súhrnného trestu, nakoľko trest uložený mi skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a mal pokladať za dostatočný.

Na základe vyššie uvedeného preto obžalovaný A. A. navrhujem, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 27.01.2025, sp. zn. : 73T/29/2023 vo výroku o treste zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie alternatívne aby odvolací súd sám rozhodol o výroku o treste tak, že upustí od uloženia súhrnného trestu.“

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom sa k písomným dôvodom odvolania obžalovaného doslovne vyjadrila takto :

„Obhajca obžalovaného v odvolaní uvádza, okrem iného, že trest uložený súdom

1. stupňa považuje za neprimerane prísny. Súd mal postupovať podľa § 44 Trestného zákona a pri súčasnom vyslovení viny upustiť od uloženia súhrnného trestu. Uložený trest vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne je neprimerane prísny, a to vzhľadom na skutočnosť, že predchádzajúci trest udelený v konaní na OS Trenčín, sp.zn. 8T/40/2024 bol vo výmere

3 mesiace, čiže súd mu navyšoval súhrnný trest o takmer 200%, pričom oba skutku sú právne kvalifikované ako prečin krádeže s výmerou 0-23 roky. Obžalovaný opiera svoj postoj o skutočnosť, že sa priznal pred súdom k spáchaniu skutku, ospravedlnil sa poškodenému, je kritický k trestnej činnosti, prevažuje pomer poľahčujúcich okolností a nahradil škodu.

Rozsudok Okresného súdu Trenčín, pracovisko Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 73T/29/2023 považujem za zákonný a opodstatnený, vecne správny a dostatočne odôvodnený a uložený trest za zákonný a primeraný.

Námietky a dôvody uvádzané v predmetnom odvolaní obhajcu obžalovanej považujem za neopodstatnené.

Je potrebné si uvedomiť, že obžalovaný bol doposiaľ 13 - krát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť, prevažne majetkovú ako aj násilnú. Obžalovaný v minulosti vykonával viackrát nepodmienečné tresty odňatia slobody, krátkodobé niekoľkomesačné ako aj dlhodobé niekoľkoročné. U obžalovaného ide o osobu, ktorá úplne ignoruje záujmy chránené Trestným zákonom a ani vykonanie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn. 1T/190/2013 zo dňa 05.02.2020 nemalo na obžalovaného prevýchovný vplyv. Z tohto hľadiska je uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiac dôvodné.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.“

Verejné zasadnutie odvolacieho krajského súdu bolo dňa 24. februára 2026 vykonané za splnenia všetkých procesných podmienok (§ 293 odsek 5 Tr. poriadku) v prítomnosti ešte ustanoveného obhajcu (v tom čase bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody v inej jeho trestnej veci) a intervenujúcej prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trenčíne avšak v neprítomnosti obžalovaného, ktorý bol ale o termíne verejného zasadnutia riadne a včas upovedomený a o odročenie verejného zasadnutia z dôležitého dôvodu vyslovene nepožiadal, pričom krajský súd mal nepochybne za preukázané, že obžalovaný bol v čase konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu stále na slobode a mohol sa tak na predmetný procesný úkon krajského súdu ustanoviť bez relevantnej prekážky. Vo vzťahu k splneniu procesných podmienok pre vykonanie verejného zasadnutia odvolacieho súdu krajský súd nezistil ani prekážku, ktorá by mala brániť jeho vykonaniu spočívajúcu v tom, ako na to upozorňoval ustanovený obhajca v úvode verejného zasadnutia a za účelom jej riešenia navrhoval verejné zasadnutie odročiť, že obžalovaný v prejednávacom prípade mal podľa jeho vedomosti podať námietku zaujatosti voči senátu odvolacieho súdu. V tomto smere obžalovaný tak, ako vyplynulo zo spisového materiálu, na predmetnú trestnú vec sa vzťahujúcu, žiadne písomné podanie – námietka zaujatosti voči senátu odvolaciemu krajskému súdu v prejednávanej trestnej veci, doručené nebolo.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci konečného návrhu poukázala na písomné vyjadrenie podriadenej prokurátorky k písomným dôvodom odvolania obžalovaného a uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch, a preto navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Ustanovený obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu poukázal na ich písomné odôvodnenie odvolania a vzhľadom na ďalšie odsúdenie obžalovaného v inej jeho trestnej veci vedenej Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 2T/55/2025 navrhol napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd, na podklade podaného odvolania obžalovaného, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 30. mája 2025, na verejnom zasadnutí dňa 24. februára 2026, postupom podľa § 317 odseku 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len obžalovaným napadnutých výrokov o uloženom treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného, hoci je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, ale dôvodné nie je. Odvolací súd nezistil pritom ani chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odseku 1 Tr. poriadku /v danom prípade iba pre zásadný spôsob porušenia práva na obhajobu podľa písm. c) citovaného zákonného ustanovenia/.

Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa, t. j. okresný súd postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku o uznaní viny, po splnení zvyšných obligatórnych zákonných podmienok uznal obžalovaného vinným zo spáchania trestného činu prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a) Tr. zákona účinného od 15. marca 2024 (v znení jeho novely Zákonom č. 40/2025 Z. z.), pretože tento svojím konaním popísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku naplnil všetky zákonné formálne znaky tohto trestného činu prečinu, vrátane materiálneho korektívu podľa § 10

odsek 2 Tr. zákona. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku nezistil chyby odvolaním nevytýkané

a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania obžalovaného v zmysle § 317 odsek 1 Tr. poriadku len výroky o uloženom (súhrnnom) treste odňatia slobody. Odvolací krajský súd zistil, že prvostupňový okresný súd postupoval v súlade so zákonom pri ukladaní trestnoprávných sankcií obžalovanému, t. j. pri určení druhu a výmery trestu. Okresný súd jednak nepochybil pri identifikácii poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď obžalovanému priznal ako poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. k), písm. l) a písm. n) Tr. zákona, keďže obžalovaný sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov svojho protiprávneho konania, spáchanie žalovaného skutku priznal a uveriteľne aj jeho spáchanie uveriteľne úprimne a oľutoval, spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a aj uskutočnil vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní, čo už ustálená súdna prax a judikatúra považuje za naplnenie poľahčujúcej okolnosti. Na druhej strane správne u obžalovaného identifikoval existenciu dvoch priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, keď za trestný čin už bol v minulosti opakovane odsúdený a podľa písm. h)

Tr. zákona, keď obžalovaného odsudzoval na súhrnný trest za dva úmyselné trestné činy. Správnym bol aj potom postup okresného súdu pri aplikovaní ustanovenia § 38 odsek 2

Tr. zákona. Následne okresný súd správne a zákonne uložil obžalovanému primeraný súhrnný trest odňatia slobody, keď aj vo veci ku ktorej ukladal súhrnný trest (vec vedená na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 8T/40/2024), kde bolo rozhodnuté o uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiace). Krajský súd považoval uložený nepodmienečný súhrnný trest vo výmere 8 mesiacov, vzhľadom na okolnosti prípadu a poznatky o osobe obžalovaného, na ktoré okresný súd prihliadal, za plne konformný s očakávaným účelom trestu v zmysle § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona vrátane toho, že v dostatočnej miere zabezpečuje ochranu spoločnosti, ale vyjadruje aj v dostatočnej miere i morálne odsúdenie protiprávneho konania obžalovaného spoločnosťou. Správne bolo aj zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do prísnejšieho ústavu na výkon trestu podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona, keďže obžalovaný bol preukázateľne v ostatných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselnú spáchanú trestnú činnosť a iné, miernejšie či prísnejšie zaradenie podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona ani krajský súd nepovažoval za dôvodné. Správnym bol aj výrok podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona aj vyjadrenie vo výroku vo vzťahu k ochrannému opatreniu, ktoré vo forme ochranného dohľadu bolo ukladané obžalovanému v dotknutej trestnej veci Okresného súdu Trenčín vedenej pod sp. zn. 8T/40/2024. Krajský súd preto dospel k záveru, že vyššie uvedený súhrnný nepodmienečný trest odňatia uložený obžalovanému okresným súdom ako súdom prvého stupňa je trestom zákonným, pričom nejde o trest uložený mimo zákonom ustanovenú trestnú sadzbu alebo taký druh trestu, ktorý

zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa, čo by inak zakladalo prípadný dovolací dôvod /§ 371 odsek 1 písm. h) Tr. poriadku/.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu, a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohútka páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Krajský súd, berúc do úvahy odvolacie námietky obžalovaného konštatuje, že ukladanie iných samostatných trestov za ďalšiu trestnú činnosť obžalovaného samo o sebe (okrem prípadov ukladania ďalšieho trestu predvídaných ustanovením § 43 Tr. zákona – čo zjavne nie je prípad prejednávanej veci) neodôvodňuje ukladanie miernejšieho trestu v prejednávanej a posudzovanej trestnej veci. Taktiež vzhľadom porovnateľnú závažnosť zbiehajúcej sa trestnej činnosti v rámci ukladania súhrnného trestu krajský súd (tak ako aj okresný súd) nevidel dôvod na upustenie od uloženia súhrnného trestu. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s podrobnými dôvodmi uvádzanými prvostupňovým okresným súdom v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výrokom uloženého súhrnného trestu odňatia slobody a v kontexte s tým potom aj s akceptovateľným písomným vyjadrením prokurátorky k písomným dôvodom odvolania obžalovaného.

Osobitne krajský súd záverom dodáva, že doplnené odvolacie námietky obžalovaného prostredníctvom ustanoveného obhajcu až na verejnom zasadnutí, po doplnení dokazovania predloženým právoplatným a vykonateľným trestným rozkazom v ďalšej inej trestnej veci obžalovaného vedenej Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 2T/55/2025, spáchaného dokonca nielen po podaní obžaloby v prejednávanej a posudzovanej trestnej veci, ale dokonca až po vyhlásení napadnutého rozsudku (27. januára 2025), dňa 22. februára 2025 v žiadnom prípade v zmysle § 42 Tr. zákona nemôže ísť o prípad ukladania súhrnného trestu aj vo vzťahu k tejto uvedenej trestnej veci, ktorá je týmto považovaná za tzv. recidívu, v ktorej sa ukladá samostatný a nie súhrnný trest.

Vzhľadom na uvedené dôvody krajský súd dospel k záveru, že prvostupňový okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e sťažnosť prípustná.